

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

7 septembrie 2023 *

„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Competențe speciale – Articolul 8 punctul 1 – Pluralitate de pârâți – Cereri între care există o legătură atât de strânsă încât este oportună examinarea și judecarea lor în același timp – Pârât de bază – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolele 122 și 125 – Acțiune în constatarea încălcării drepturilor conferite de o marcă a Uniunii Europene îndreptată împotriva mai multor pârâți care au domiciliul în state membre diferite – Competența instanței de la domiciliul administratorului unei societăți pârâte – Competența instanței sesizate în privința copârâților care au domiciliul în afara statului membru al forului – Noțiunea de «legătură atât de strânsă» – Contract de distribuție exclusivă între furnizor și clientul său”

În cauza C-832/21,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf, Germania), prin decizia din 16 decembrie 2021, primită de Curte la 27 decembrie 2021, în procedura

Beverage City & Lifestyle GmbH,

MJ,

Beverage City Polska Sp. z o.o.,

FE

împotriva

Advance Magazine Publishers Inc.,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul E. Regan, președinte de cameră, și domnii D. Gratsias, M. Ilešič (raportor), I. Jarukaitis și Z. Csehi, judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: doamna M. Krausenböck, administratoare,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 ianuarie 2023,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Beverage City & Lifestyle GmbH și MJ, de M. C. Greisner, Rechtsanwalt;
- pentru Beverage City Polska Sp. z o.o. și FE, de M. Gil și M. Irmiński, adwokaci, și M. Oleksyn, radca prawny;
- pentru Advance Magazine Publishers Inc., de V. Ahmann, T. Raab și C. Tenkhoff, Rechtsanwälte;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna și S. Żyrek, în calitate de agenți;
- pentru guvernul portughez, de P. Barros da Costa și S. Duarte Afonso, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de P. Němečková, S. Noë și C. Vollrath, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 23 martie 2023,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 8 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Beverage City & Lifestyle GmbH, MJ, Beverage City Polska sp. z o.o. și FE, pe de o parte, și Advance Magazine Publishers Inc., pe de altă parte, în legătură cu o acțiune în constatarea încălcării drepturilor conferite de o marcă a Uniunii Europene inițiată de această din urmă societate.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 1215/2012

- 3 Considerentele (15), (16) și (21) ale Regulamentului nr. 1215/2012 au următorul cuprins:

„(15) Normele de competență ar trebui să prezinte un mare grad de previzibilitate și să se întemeieze pe principiul conform căruia competența este determinată, în general, de domiciliul pârâtului. Astfel, competența ar trebui să fie întotdeauna determinată pe baza acestui criteriu, cu excepția câtorva situații bine definite în care materia litigiului sau

autonomia părților justifică un alt punct de legătură. În cazul persoanelor juridice, domiciliul trebuie să fie definit în mod independent, în vederea ameliorării transparenței normelor comune și a evitării conflictelor de competență.

- (16) În afară de instanța domiciliului pârâtului, ar trebui să existe și alte instanțe autorizate în temeiul unei legături strânse între instanță și acțiune sau în scopul bunei administrări a justiției. Existența unei legături strânse ar trebui să asigure securitatea juridică și să evite posibilitatea de a se introduce o acțiune împotriva pârâtului în fața unei instanțe dintr-un stat membru care nu era previzibilă în mod rezonabil de către acesta. Acest lucru este important în special în litigiile privind obligații necontractuale care rezultă din încălcări ale intimității și ale drepturilor legate de personalitatea sa, inclusiv privind calomnia.

[...]

- (21) În interesul administrării armonioase a justiției, este necesar să se reducă la minimum posibilitatea apariției procedurilor concurente și să se evite pronunțarea în diferite state membre a unor hotărâri ireconciliabile. Ar trebui să fie prevăzut un mecanism clar și eficace de rezolvare a cazurilor de litispendență și de conexitate, precum și de înlăturare a problemelor care decurg în urma divergențelor interne referitoare la determinarea datei la care se consideră că o cauză este pendinte. În sensul prezentului regulament, este necesar ca data în cauză să fie definită în mod independent.”

- 4 Potrivit articolului 4 alineatul (1) din acest regulament:

„Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, persoanele domiciliat pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor respectivului stat membru.”

- 5 Articolul 8 din regulamentul menționat prevede:

„O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru mai poate fi acționată în justiție:

1. atunci când este unul dintre mai mulți pârâți, în fața instanței de la domiciliul oricăruia dintre aceștia, cu condiția ca între cereri să existe o legătură atât de strânsă încât să fie oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor;

[...]”

Regulamentul (UE) 2017/1001

- 6 Articolul 1 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1), intitulat „Marca Uniunii Europene”, prevede la alineatul (2):

„Marca UE are un caracter unitar. Aceasta produce aceleași efecte în întreaga Uniune [Europeană]: nu poate fi înregistrată, transferată, nu poate face obiectul unei renunțări, al unei decizii de decădere din drepturi a titularului sau de nulitate și, respectiv, utilizarea sa nu poate fi interzisă decât cu efect în întreaga Uniune. Acest principiu se aplică cu excepția cazului în care se prevede altfel prin prezentul regulament.”

7 Articolul 9 din acest regulament, intitulat „Drepturi conferite de o marcă UE”, prevede:

„(1) Înregistrarea unei mărci UE conferă titularului său drepturi exclusive.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii UE, titularul respectivei mărci UE are dreptul să împiedice orice terț să utilizeze un semn în cadrul comerțului, fără consimțământul său, pentru produse sau servicii în cazul în care:

- (a) semnul este identic cu marca UE și este utilizat pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca UE este înregistrată;
- (b) semnul este identic cu sau similar cu marca UE și este utilizat în legătură cu produsele sau serviciile care sunt identice sau similare cu produsele sau serviciile pentru care marca UE este înregistrată, în cazul în care există un risc de confuzie din partea publicului; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;
- (c) semnul este identic sau similar cu marca UE, indiferent dacă este utilizat sau nu pentru produse sau servicii care sunt identice, similare sau nu sunt similare cu cele pentru care marca UE este înregistrată, în cazul în care aceasta se bucură de renume în Uniune și, prin utilizarea semnelui fără motiv justificat, se obțin foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau renumele mărcii UE ori se aduce atingere acestuia.

[...]

(4) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii UE, titularul respectivei mărci UE are dreptul totodată să împiedice orice terț să introducă, în cursul schimbului comercial, produse în Uniune fără a le pune în liberă circulație, în cazul în care aceste produse, inclusiv ambalajele, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă care este identică cu marca UE înregistrată pentru respectivele produse sau care nu poate fi diferențiată, în aspectele sale esențiale, de marca respectivă.

Dreptul titularului unei mărci UE menționat la primul paragraf se stinge dacă, în cursul procedurilor de constatare a încălcării drepturilor conferite de marca UE, inițiate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 608/2013 [al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO 2013, L 181, p. 15)], declarantul sau deținătorul produselor prezintă probe potrivit cărora titularul mărcii UE nu are dreptul să interzică introducerea produselor pe piață în țara de destinație finală.”

8 Capitolul X din Regulamentul 2017/1001, intitulat „Competența și procedura în ceea ce privește acțiunile în justiție în domeniul mărcilor UE”, cuprinde articolele 122-135.

9 Articolul 122 din acest regulament, intitulat „Aplicarea normelor Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Dacă prezentul regulament nu prevede altfel, normele Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială se aplică procedurilor

privind mărcile UE și cererile de înregistrare a mărcii UE, precum și procedurilor privind acțiunile simultane sau succesive intentate pe baza mărcilor UE și a mărcilor naționale.

(2) În ceea ce privește procedurile ce rezultă în urma acțiunilor și cererilor prevăzute la articolul 124:

(a) articolul 4, articolul 6, articolul 7 punctele 1, 2, 3 și 5 și articolul 35 din [Regulamentul nr. 1215/2012] nu se aplică;

(b) articolele 25 și 26 din [Regulamentul nr. 1215/2012] se aplică în limitele prevăzute la articolul 125 alineatul (4) din prezentul regulament;

(c) dispozițiile capitolului II din [Regulamentul nr. 1215/2012] care se aplică persoanelor cu domiciliul într-un stat membru se aplică de asemenea persoanelor care nu au domiciliul într-un stat membru, dar care au o unitate în acel stat.”

10 Articolul 124 din Regulamentul 2017/1001, intitulat „Competență în domeniul încălcării drepturilor și validității”, prevede:

„Instanțele competente în domeniul mărcilor UE au competență exclusivă:

(a) în materia acțiunilor în constatarea încălcării drepturilor și – în cazul în care dreptul intern o permite – în materia acțiunilor privind posibila încălcare a drepturilor conferite de o marcă UE;

[...]

11 Articolul 125 din acest regulament, intitulat „Competență internațională”, prevede:

„(1) Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, precum și a dispozițiilor [Regulamentului nr. 1215/2012] aplicabile în temeiul articolului 122, procedurile care rezultă din acțiunile și cererile prevăzute la articolul 124 sunt aduse în fața instanțelor statului membru pe teritoriul căruia are domiciliul pârâtul sau, în cazul în care acesta nu are domiciliul într-unul dintre statele membre, în fața instanțelor statului membru pe teritoriul căruia are o unitate.

[...]

(5) Procedurile care rezultă din acțiunile și cererile menționate la articolul 124, cu excepția acțiunilor în constatarea inexistenței unei încălcări a drepturilor conferite de o marcă UE, pot, de asemenea, să fie aduse în fața instanțelor statului membru pe teritoriul căruia a fost săvârșită fapta de contrafacere sau a fost semnalat pericolul de contrafacere sau pe teritoriul căruia s-a săvârșit o faptă menționată la articolul 11 alineatul (2).”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

12 Advance Magazine Publishers, cu sediul în New York (Statele Unite), este titulara mai multor mărci ale Uniunii Europene care conțin elementul verbal „Vogue”, în privința cărora susține că este vorba despre mărci de renume.

- 13 Beverage City Polska este o societate de drept polonez cu sediul în Cracovia (Polonia). Ea produce o băutură energizantă sub denumirea „Diamant Vogue” și asigură publicitatea, precum și distribuția acesteia. Administratorul său, FE, are domiciliul de asemenea în Cracovia.
- 14 Beverage City & Lifestyle este o societate de drept german cu sediul în Schorfheide, în landul Brandenburg (Germania). Administratorul său, MJ, are domiciliul la Niederkassel, în landul Renania de Nord-Westfalia (Germania). Societatea respectivă era legată de Beverage City Polska printr-un contract de distribuție exclusivă pentru Germania în temeiul căruia cumpăra de la aceasta băutura energizantă menționată la punctul anterior. În pofida similitudinii numelor lor, cele două societăți nu aparțin aceluiași grup.
- 15 Considerând că este victima unor fapte de contrafacere a mărcilor sale, Advance Magazine Publishers a introdus împotriva acestor societăți și a administratorilor lor respectivi, la instanța competentă în domeniul mărcilor Uniunii Europene pentru landul Renania de Nord-Westfalia, și anume Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf, Germania), o acțiune în încetare pe întreg teritoriul Uniunii, precum și în furnizarea de informații, în prezentarea conturilor și în constatarea obligației de despăgubire. Ulterior, aceste cereri accesorii au fost limitate la actele săvârșite în Germania.
- 16 Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf) a admis acțiunea formulată de Advance Magazine Publishers, întemeindu-și competența internațională pe articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 în ceea ce privește Beverage City Polska și FE. Acesta a considerat că principiile stabilite de Curte în Hotărârea din 27 septembrie 2017, Nintendo (C-24/16 și C-25/16, EU:C:2017:724), erau aplicabile în cauza principală.
- 17 Beverage City Polska și FE au declarat apel împotriva deciziei Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf) la Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf, Germania).
- 18 Acestea invocă lipsa competenței internaționale a instanțelor germane de a soluționa acțiunea inițiată împotriva lor, subliniind că și-au desfășurat activitatea și au livrat mărfurile către clienții lor exclusiv în Polonia. În plus, Hotărârea din 27 septembrie 2017, Nintendo (C-24/16 și C-25/16, EU:C:2017:724), nu ar putea fi transpusă în situația lor, întrucât nu ar exista o legătură relevantă între ele, pe de o parte, și Beverage City & Lifestyle și MJ, pe de altă parte.
- 19 Instanța de trimitere consideră că competența internațională a instanțelor germane de a soluționa acțiunea împotriva Beverage City Polska și FE este supusă condiției ca, în conformitate cu articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012, între această cerere și cea introdusă împotriva lui MJ, calificat drept „pârât de bază”, să existe o legătură atât de strânsă încât să fie oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor.
- 20 Or, în speță, spre deosebire de cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 27 septembrie 2017, Nintendo (C-24/16 și C-25/16, EU:C:2017:724), relația de livrare existentă între Beverage City Polska și Beverage City & Lifestyle nu ar privi pârâtul de bază, acesta fiind introdus în cauză numai în calitatea sa de reprezentant al acestei din urmă societăți. În plus, aceste două societăți nu ar aparține aceluiași grup de societăți și ar acționa pe propria răspundere și independent una de cealaltă.

- 21 Instanța de trimitere ridică totuși problema dacă existența unui contract de distribuție exclusivă între Beverage City Polska și Beverage City & Lifestyle este suficientă pentru a îndeplini condiția prevăzută la articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012, cu precizarea că cauza principală privește aceleași mărci și aceleași produse.
- 22 În aceste condiții, Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze următoarea întrebare preliminară:

„Există o «legătură atât de strânsă» între cereri încât să fie oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile, în sensul articolului 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012, atunci când, în cazul unei acțiuni în constatarea încălcării drepturilor conferite de o marcă a Uniunii Europene, legătura constă în faptul că pârâta stabilită într-un stat membru (în speță, [Republica Polonă]) a livrat produsele care încalcă drepturile conferite de o marcă a Uniunii Europene unei pârâte stabilite într-un alt stat membru (în speță, [Republica Federală] Germania) al cărei reprezentant legal, de asemenea chemat în judecată în calitate de autor al contrafacerii, este pârâtul de bază, dacă părțile sunt legate între ele doar prin simpla relație de furnizare și, în afară de aceasta, nu există alte legături, nici *de iure*, nici *de facto*?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 23 Prin intermediul întrebării preliminare, instanța de trimitere urmărește să se stabilească în esență dacă articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că mai mulți pârâți, care au domiciliul în state membre diferite, pot fi acționați în justiție în fața instanței de la domiciliul unuia dintre ei sesizate în cadrul unei acțiuni în constatarea încălcării drepturilor, cu cereri formulate împotriva tuturor acestor pârâți de titularul unei mărci a Uniunii Europene atunci când li se reproșează o atingere adusă acestei mărci identică din punct de vedere material, săvârșită de fiecare dintre ei, atunci când pârâții respectivi sunt legați printr-un contract de distribuție exclusivă.
- 24 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 125 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, acțiunile în constatarea încălcării drepturilor precum cea în discuție în litigiul principal sunt aduse în fața instanțelor statului membru pe teritoriul căruia are domiciliul pârâtul sau, în cazul în care acesta nu are domiciliul într-unul dintre statele membre, în fața instanțelor statului membru pe teritoriul căruia are o unitate, „[s]ub rezerva dispozițiilor [acestui] regulament, precum și a dispozițiilor Regulamentului [nr. 1215/2012] aplicabile în temeiul articolului 122” din cel dintâi regulament.
- 25 Articolul 122 din Regulamentul 2017/1001 precizează la alineatul (1) că, „[d]acă prezentul regulament nu prevede altfel, normele Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială se aplică procedurilor privind mărcile UE și cererile de înregistrare a mărcii UE, precum și procedurilor privind acțiunile simultane sau succesive intentate pe baza mărcilor UE și a mărcilor naționale”. În plus, acest articol 122 stabilește, la alineatul (2), lista dispozițiilor Regulamentului nr. 1215/2012 care nu sunt aplicabile sau care sunt aplicabile numai în anumite condiții procedurilor care rezultă printre altele dintr-o acțiune în constatarea încălcării drepturilor.

- 26 Astfel, din moment ce articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 nu figurează printre aceste dispoziții, el se aplică acțiunilor în constatarea încălcării drepturilor privind mărcile Uniunii Europene.
- 27 În special, această dispoziție prevede că o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție atunci când este unul dintre mai mulți pârâți, în fața instanței de la domiciliul oricărui dintre aceștia, cu condiția ca între cereri să existe o legătură atât de strânsă încât să fie oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor.
- 28 Pentru ca anumite decizii să poată fi considerate ca fiind ireconciliabile, nu este suficient ca soluțiile să fie divergente, ci trebuie și ca această divergență să se înscrie în cadrul aceleiași situații de fapt și de drept (a se vedea prin analogie Hotărârea din 27 septembrie 2017, Nintendo, C-24/16 și C-25/16, EU:C:2017:724, punctul 45, precum și jurisprudența citată).
- 29 În ceea ce privește, în primul rând, condiția referitoare la existența aceleiași situații de drept, Curtea a statuat, într-o cauză în care era în discuție o pretinsă încălcare a drepturilor conferite de desene sau modele industriale comunitare, că această condiție este îndeplinită în cazul în care un reclamant urmărește să protejeze un drept exclusiv de utilizare a unor asemenea desene sau modele industriale comunitare, consacrat de dreptul Uniunii și care produce aceleași efecte pe întreg teritoriul Uniunii, diferența de teme juridic în dreptul național al cererilor referitoare la această protecție neavând incidență asupra aprecierii riscului unor hotărâri contradictorii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 27 septembrie 2017, Nintendo, C-24/16 și C-25/16, EU:C:2017:724, punctele 46-49, precum și jurisprudența citată).
- 30 În materie de marcă a Uniunii Europene, trebuie amintit, pe de o parte, că se conferă un drept exclusiv titularului unei asemenea mărci prin înregistrarea acesteia, în temeiul articolului 9 din Regulamentul 2017/1001, și, pe de altă parte, că, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din acest regulament, marca Uniunii Europene produce aceleași efecte în întreaga Uniune. Rezultă astfel din dreptul exclusiv conferit titularului unei mărci a Uniunii Europene că acesta poate interzice oricărui terț să o utilizeze fără consimțământul său și că poate să își protejeze dreptul prin acțiunea în constatarea încălcării drepturilor.
- 31 În speță, din cererea de decizie preliminară reiese că acțiunea în constatarea încălcării drepturilor introdusă de Advance Magazine Publishers urmărește protecția dreptului exclusiv al acestei societăți asupra unor mărci ale Uniunii Europene, astfel încât condiția referitoare la existența unei aceleiași situații de drept pare îndeplinită, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 32 În ceea ce privește, în al doilea rând, condiția referitoare la existența unei aceleiași situații de fapt, din cererea de decizie preliminară reiese că Beverage City & Lifestyle și Beverage City Polska nu aparțin unui aceluiași grup, în pofida similitudinii denumirii lor și a contractului de distribuție exclusivă semnat între ele. În plus, instanța de trimitere subliniază lipsa unei relații între, pe de o parte, Beverage City Polska și FE și, pe de altă parte, „pârâtul de bază”, și anume administratorul Beverage City & Lifestyle, domiciliat în Germania, chiar dacă acest administrator este de asemenea chemat în judecată în calitate de autor al contrafacerii.

- 33 Prin urmare, instanța de trimitere urmărește să se stabilească în esență dacă, în aceste condiții, existența unui contract de distribuție exclusivă este un element suficient pentru a constata existența unei aceleași situații de fapt în vederea aplicării articolului 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012.
- 34 În această privință, obiectivul normei de competență prevăzute la articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 răspunde, conform considerentelor (16) și (21) ale acestui regulament, intențiilor de facilitare a bunei administrări a justiției, de reducere la minimum a posibilității apariției procedurilor concurente și de evitare astfel a riscului pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 iulie 2012, Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, punctul 19).
- 35 Întrucât derogă de la competența de principiu a instanței de la domiciliul pârâtului, menționată la articolul 4 din Regulamentul nr. 1215/2012, această normă de competență specială trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte, nefiind posibilă interpretarea sa dincolo de ipotezele prevăzute în mod explicit de acest regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2012, Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, punctul 21).
- 36 În această privință, Curtea a statuat că, pentru a se aprecia existența unui raport de conexitate dintre diferitele cereri formulate în fața sa, revine instanței naționale sarcina de a ține seama printre altele de faptul că mai multor societăți stabilite în state membre diferite li se impută, fiecareia în mod separat, aceleași acte de contrafacere cu privire la aceleași produse (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2012, Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, punctul 29).
- 37 După cum a arătat în esență domnul avocat general la punctele 48 și 60-65 din concluzii, existența unui raport de conexitate între cererile vizate ține în principal mai curând de relația care există între ansamblul faptelor de contrafacere săvârșite decât de legăturile organizaționale sau de capital dintre societățile vizate. De asemenea, pentru a stabili existența unei aceleași situații de fapt, trebuie să se acorde o atenție deosebită și naturii relațiilor contractuale existente între client și furnizor.
- 38 În speță, instanța de trimitere a arătat că Beverage City & Lifestyle era legată de Beverage City Polska printr-un contract de distribuție exclusivă a băuturii energizante „Diamant Vogue” în Germania. O asemenea relație contractuală exclusivă între aceste două societăți poate face mai previzibilă posibilitatea ca actele de contrafacere invocate împotriva lor să fie considerate ca încadrându-se în aceeași situație de fapt, susceptibilă să justifice competența unei singure instanțe de a se pronunța cu privire la cererile îndreptate împotriva tuturor actorilor care au săvârșit aceste acte.
- 39 În plus, atât din înscrisurile din dosarul de care dispune Curtea, cât și din răspunsurile părților din litigiul principal la întrebările adresate în ședință reiese că cooperarea strânsă dintre societăți s-a manifestat și prin exploatarea a două site-uri internet ale căror domenii aparțin doar unuia dintre copârâți, prin intermediul cărora, prin trimiteri între aceste site-uri, erau comercializate produsele în discuție în litigiul principal.
- 40 O asemenea împrejurare poate să consolideze ipoteza existenței unui raport de conexitate între cererile formulate de Advance Magazine Publishers în materie de contrafacere, dar și să evidențieze caracterul previzibil al obligației de a răspunde pentru acuzațiile privind acte de contrafacere care au aceeași origine.

- 41 În consecință, constatarea de către o instanță națională a faptului că cererile cu care este sesizată sunt îndreptate împotriva a diferiți actori care au contribuit fiecare la aceeași atingere adusă unei mărci a Uniunii Europene în cadrul unui lanț de acte contrafactice poate justifica faptul că pare îndeplinită condiția referitoare la existența unei aceleași situații de fapt în ceea ce privește competența sa de a se pronunța cu privire la cereri formulate împotriva a diferiți copârâți care vizează aceleași acte de contrafacere privind aceeași marcă a Uniunii Europene, în temeiul articolului 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012.
- 42 Prin urmare, va reveni instanței de trimitere sarcina de a aprecia existența unei aceleași situații de drept și de fapt, ținând seama de toate elementele relevante ale cauzei cu care este sesizată, în ceea ce privește cererile îndreptate împotriva diferiților pârâți.
- 43 Cu toate acestea, norma prevăzută la articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 nu poate fi interpretată în sensul că poate permite unui reclamant să formuleze o cerere împotriva mai multor pârâți numai în scopul sustragerii unuia dintre acești pârâți de la competența instanțelor din statul în care își are domiciliul și, astfel, să eludeze norma de competență care figurează în această dispoziție, creând sau menținând în mod artificial condițiile de aplicare a dispoziției menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punctele 27-29 și jurisprudența citată).
- 44 Totuși, ipoteza în care un reclamant a formulat o cerere împotriva mai multor pârâți numai în scopul sustragerii unuia dintre aceștia de la competența instanțelor din statul în care își are domiciliul este exclusă, astfel cum a statuat deja Curtea, atunci când există o legătură strânsă între cererile formulate împotriva fiecăruia dintre pârâți la momentul introducerii lor, cu alte cuvinte atunci când este oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 octombrie 2007, Freeport, C-98/06, EU:C:2007:595, punctele 52-54).
- 45 Revine, așadar, instanței sesizate sarcina de a se asigura că cererile îndreptate împotriva unicului copârât al cărui domiciliu justifică competența instanței sesizate nu au ca obiect îndeplinirea în mod artificial a condițiilor de aplicare a articolului 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012.
- 46 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea preliminară că articolul 8 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că mai mulți pârâți care au domiciliul în state membre diferite pot fi acționați în justiție în fața instanței de la domiciliul unuia dintre ei sesizate în cadrul unei acțiuni în constatarea încălcării drepturilor, cu cereri formulate împotriva tuturor acestor pârâți de titularul unei mărci a Uniunii Europene atunci când li se reproșează o atingere adusă acestei mărci identică din punct de vedere material, săvârșită de fiecare dintre ei, în cazul în care pârâții respectivi sunt legați printr-un contract de distribuție exclusivă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 47 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

Articolul 8 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

trebuie interpretat în sensul că

mai mulți pârâți care au domiciliul în state membre diferite pot fi acționați în justiție în fața instanței de la domiciliul unuia dintre ei sesizate, în cadrul unei acțiuni în constatarea încălcării drepturilor, cu cereri formulate împotriva tuturor acestor pârâți de titularul unei mărci a Uniunii Europene atunci când li se reproșează o atingere adusă acestei mărci identică din punct de vedere material, săvârșită de fiecare dintre ei, în cazul în care pârâții respectivi sunt legați printr-un contract de distribuție exclusivă.

Semnături